

Arrest

nr. 310 320 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 september 2023.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gelet op 's Raads tussenarrest nr. 296 248 van 25 oktober 2023 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 5 december 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 december 2023.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart afkomstig te zijn uit Somalië, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 27 februari 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar persoonlijke problemen met Al Shabaab en zij niet aannemelijk maakte een alleenstaande moeder te zijn zonder netwerk in Mogadishu. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in het arrest nr. 268 096 van 10 februari 2022 wegens laattijdigheid.

In het kader van haar huidig tweede verzoek blijft verzoekster vasthouden aan haar oorspronkelijke verklaringen over haar problemen met Al Shabaab omwille van haar geheim huwelijk. Verder verklaart zij zwanger te zijn en dat Al Shabaab haar zal doden en haar kind zal afnemen omdat die volgens Al Shabaab op een onwettelijke manier geboren zal zijn, net als haar andere kinderen. Ook verklaart verzoekster dat haar vriendin die in Somalië voor haar kinderen zorgde, gedood werd door Al Shabaab en haar ex-echtgenoot haar twee oudste zonen heeft meegenomen.

Ter staving van haar volgend verzoek legt zij een scheidingsakte voor, een paspoort, een nationaliteitsbewijs en een zwangerschapsattest.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

5. In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat verzoekster vasthoudt aan haar initieel vluchtrelaas, hetgeen niet van die aard is om de eerdere beoordeling van het CGVS om te buigen. Waar verzoekster verklaart dat Al Shabaab haar zou doden en haar ongeboren kind zou afnemen zodra die geboren zal zijn omdat die zoals haar andere kinderen op een onwettige manier geboren zijn, stelt de commissaris-generaal terecht vast dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek heeft uiteengezet en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. In dit verband herinnert de commissaris-generaal eraan dat haar vorig verzoek werd afgewezen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar persoonlijke problemen met Al Shabaab en zij niet aannemelijk maakte een alleenstaande moeder te zijn zonder netwerk in Mogadishu. Bovendien verklaart verzoekster dat zij hertrouwd is en dat haar nieuwe man de vader is van haar ongeboren kind. Waar verzoekster stelt dat de vriendin die voor haar kinderen zorgde in Somalië gedood is door Al Shabaab en haar ex-echtgenoot haar twee oudste zonen heeft meegenomen, bemerkt de commissaris-generaal dat dit louter blote beweringen zijn.

De commissaris-generaal motiveert voorts dat de door haar voorgelegde documenten niets wijzigen aan voorgaande beoordeling.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en de documenten die verzoekster aanbracht in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek en heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoekster slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt zij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Zo beperkt verzoekster zich tot het stellen dat het niet volstaat te verwijzen naar haar eerdere verzoek. De Raad wijst er vooreerst op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van eerdere verzoeken zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van vorige verzoeken. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De beweringen van verzoekster als zou de commissaris-generaal de nieuwe verklaringen en bijgebrachte stukken niet hebben onderzocht, mist voorts elke grondslag gezien uit de bestreden beslissing - zoals samengevat onder punt 5 - onmiskenbaar blijkt dat deze verklaringen en documenten wel degelijk in rekening werden genomen en werden beoordeeld in het kader van het onderzoek naar verzoeksters huidige tweede verzoek. Het louter volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen, volstaat niet de gedane pertinente beoordelingen door het CGVS in een ander daglicht te stellen.

Verzoekster stelt voorts dat de commissaris-generaal geen bijkomende vragen heeft gesteld. De Raad wijst verzoekster op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad erop dat uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekster in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd aan verzoekster verduidelijkt dat het CGVS op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

6. Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoeksters persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

7. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de aanvullende nota van 11 september 2023 aangereikt wordt, door de Raad overgenomen. De verwerende partij heeft het EUAA-rapport "Country Guidance Somalia" van juni 2022, UNHCR's "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022, EUAA-rapport "COI Report: Somalia Security Situation" van februari 2023 en de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 21 maart 2023 ter kennis gebracht.

Er wordt in casu niet betwist dat gelet op verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, de veiligheidssituatie in Mogadishu moet worden beoordeeld.

De voormelde actuele en objectieve landeninformatie en bronnen bevestigen de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu heden plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende

groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu.

Tijdens de eerste helft van 2022 registreert ACLED 341 incidenten in Mogadishu. Daarvan beschouwt ACLED 196 incidenten als battles, 72 als explosions/remote violence en 73 als violence against civilians. Voor de tweede helft van 2022 registreert ACLED een totaal van 368 incidenten in Mogadishu. Daarvan noteert ACLED 240 incidenten als battles, 70 als explosions/remote violence en 58 als violence against civilians. Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. In vergelijking met de vorige verslagperiode tekent ACLED gemiddeld meer incidenten per maand op, namelijk 61 tegenover 56,8.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie ter beschikking van de Raad, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook zo bevestigd in de EUAA "Country Guidance: Somalia" van juni 2022 (p. 151-154).

De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De door haar in het verzoekschrift aangehaalde informatie is verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoeksters hoofde omstandigheden bestaan. Deze bevindingen worden door verzoekster niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

8. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 15 februari 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1070 legt de eed af en tolkt Somalisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP verwijst naar haar nieuw bijgebrachte aanvullende nota met landeninformatie. Ze is het niet eens met de analyse in de beschikking en volhardt in de middelen van haar verzoekschrift en vraagt rekening te houden met de bijgebrachte landeninformatie. Ze zal problemen kennen bij terugkeer. Ze is een ongehuwde moeder, zeker nu Al Shabaab het meer en meer voor het zeggen heeft in Mogadishu, haar kinderopvester is gedood en haar zonen zijn meegenomen door haar ex-echtgenoot, wat maakt dat zij moeilijk terug kan, hij heeft veel macht en is op de hoogte van haar verkrachting in Saoedi-Arabië waardoor hij 2 kinderen afgepakt heeft, en de andere kinderen niet wenst te erkennen. Zeker nu ze sinds juli 2023 een nieuwe baby heeft kan ze helemaal niet meer terug.”

4.1. Verzoekende partij haar voormelde uiteenzetting ter terechtzitting betreft niets meer dan een summiere herhaling van argumenten die zij al eerder aanhaalde en waarmee reeds terdege rekening werd gehouden en waarop werd geantwoord in de hogere geciteerde beschikking van 5 december 2023. Waar de verzoekende partij wederom herhaalt dat ze een ongehuwde moeder is, gaat ze eraan voorbij dat ze verklaard heeft dat ze weldegelijk getrouwd is met de vader van haar jongste kind (verklaring volgend verzoek 10 februari 2023, punt 17 en 20).

4.2. Het betoog van verzoekende partij ter terechtzitting dat haar kinderopvester gedood is en haar zonen meegenomen zijn door haar ex-echtgenoot die veel macht heeft en op de hoogte is van haar verkrachting in Saoedi-Arabië waardoor hij twee kinderen ‘afgepakt’ heeft en de andere kinderen niet wenst te erkennen betreffen argumenten waarover middels voormelde beschikking reeds werd gemotiveerd. In dit verband herneemt de Raad dan ook volgende gronden van voormelde beschikking:

“In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat verzoekster vasthoudt aan haar initieel vluchtrelaas, hetgeen niet van die aard is om de eerdere beoordeling van het CGVS om te buigen. Waar verzoekster verklaart dat Al Shabaab haar zou doden en haar ongeboren kind zou afnemen zodra die geboren zal zijn omdat die zoals haar andere kinderen op een onwettige manier geboren zijn, stelt de commissaris-generaal terecht vast dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek heeft uiteengezet en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. In dit verband herinnert de commissaris-generaal eraan dat haar vorig verzoek werd afgewezen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar persoonlijke problemen met Al Shabaab en zij niet aannemelijk maakte een alleenstaande moeder te zijn zonder netwerk in Mogadishu. Bovendien verklaart verzoekster dat zij hertrouwd is en dat haar nieuwe man de vader is van haar ongeboren kind. Waar verzoekster stelt dat de vriendin die voor haar kinderen zorgde in Somalië gedood is door Al Shabaab en haar ex-echtgenoot haar twee oudste zonen heeft meegenomen, bemerkt de commissaris-generaal dat dit louter blote beweringen zijn”. (eigen onderlijning)

4.3. Uit het geheel van de informatie bijgebracht door de verwerende en de verzoekende partij blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent piekmomenten, namelijk in februari 2022 (voorafgaandelijk aan de parlementaire verkiezingen), april 2022 (voorafgaandelijk aan de presidentiële verkiezingen) en augustus 2022. ACLED registreerde tijdens de verslagperiode voor de categorie “violence against civilians” in totaal 53 burgerdoden voor 58 incidenten, waarbij het merendeel gerichte moorden met

een vuurwapen waren, waarvan het motief niet altijd gekend is. Wat betreft “explosions/remote violence” werden tijdens de verslagperiode 202 doden gemeld voor 70 incidenten, waarvan de meeste burgers. ACLED heeft drie ernstige aanslagen van Al-Shabaab geregistreerd, waaronder een dubbele bomaanslag op het ministerie van onderwijs in oktober 2022, waarbij 120 mensen om het leven kwamen – waarvan het merendeel burgers – en meer dan 300 mensen gewond geraakten. In de COI Focus van Cedoca kan worden gelezen dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij.

De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig. Gelet op de beschikbare landeninformatie kan er geconcludeerd worden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Echter, blijft de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu hoog zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Heden laat de verzoekende partij nog steeds na om individuele elementen aan te brengen. Hieromtrent wordt in voormelde beschikking uiteengezet dat: *“Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.”*

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoeksters hoofde omstandigheden bestaan. Deze bevindingen worden door verzoekster niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.” Ter terechtzitting laat de verzoekende partij deze elementen uit de beschikking ongemoeid.

4.4. In het licht van het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting beklemt de Raad dan ook wederom dat de verzoekende partij onderhavig beroep niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming die definitief is geworden. De beoordeling dient als vaststaand te worden beschouwd, behoudens indien de commissaris-generaal bij de beoordeling van de aangevoerde elementen vaststelt dat deze gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”. De Raad stipt tevens opnieuw aan dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek.

Uit voormelde gronden van de beschikking waarin wordt verwezen naar de motieven van de bestreden beslissing, blijkt dat door de commissaris-generaal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde documenten en elementen, en dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat deze niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. *In casu* slaagt de verzoekende partij hier niet in. Zij gaat immers voorbij aan de gronden van voormelde beschikking en de gemotiveerde vaststellingen in de bestreden beslissing, minstens brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen.

De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen valabele elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. DENYS,	griffier
-----------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. RYCKASEYS